

ADOX Polomatic 3 S

Type: 35 mm småbilledkamera 24×36 mm
 Objektiv: Radionar L 1:2,8/45 mm (fast optik)
 Lukker: Centrallukker, Prontomatic (B 1/30–1/500 sek.) med eksponeringsautomatik, men kan også indstilles manuelt. Eksponeringsautomatikken virker indenfor området 11–30 DIN (10–800 ASA)
 Pris: 472,00 kr.

Man må afgjort beundre kamerateindustriens fine samarbejde, der muliggør det ene fremskridt efter det andet på fotografiapparaternes område.

Kravene fra fotohandlere og publikum vælter formeligt ned over konstruktørernes stakkels hoveder; men man holder su-

verænt stand og løser opgaverne med teknisk brillans.

Lad os tage ADOX POLOMATIC 3 S som eksempel! Vel står Adox Fotowerke i Frankfurt som den hovedansvarlige, men objektivet er fra Jos. Schneider og Co. i Kreuznach, eksponeringsautomatikken fra

(fortsættes side 50)

Gennemgang/foto

Bertram i München, og Prontomatic-lukkeren er udtænkt og konstrueret af Alfred Gauthier i Calmbach!

Adox Polomatic 3 S er et vellykket kamera i »lige-under-500 kr.-klassen«. Det er let, vejer kun godt 500 gram. Først forekommer det lidt for let, altså lidt billigt, men så opdager man, at vægtbesparelsen er opnået ved at fabrikere kamerahuset af et meget stærkt plasticmateriale – så stærkt, at man i publicity-øjemed har kunnet lade kamerahuset køre over af biler! Og det holder de traditionelle formpressede metalameraer garanteret ikke til.

Polomatic 3 S er det foreløbige slutresultat i Adox's amatørprogram; det er helautomatisk, men kan også indstilles manuelt. Og som en ekstra finesse kan man få hjælp af belysningsmåleren ved denne manuelle indstilling.

Automatikens funktioner er iøvrigt løst med absolut teknisk elegance: man indstiller apparatet på en filmhastigheds-

værdi svarende til den af fabrikanten opgivne. Dernæst vælger man den lukkerhastighed man vil arbejde på. Fabriken foreskriver 1/125 sek., men jeg vil tillade sig at foreslå 1/250 sek. som en ekstra sikring mod rystelser.

Når man retter den iøvrigt klare søger med indspejlet motivramme mod sit fotografiske objekt, ser man foroven i søgeren et indspejlet farvet bånd med tal, der angiver den blænder apparatet automatisk vil blive indstillet på i eksponeringsøjeblikket. Er belysningen kritisk, ses båndet rødfarvet, og man kan så forsøge en langsommere hastighed. Er optagelse mulig, men blænderen så stor, at nøjagtig afstandsmåling er nødvendig, ses båndet gult. Endelig markerer et grønt bånd, at der er fri bane, og automatikken indstiller trinløst den rigtige blænder svarende til den indrastede lukker- og filmhastighed.

Automatikken sættes ud af funktion, når man drejer hen

på blændertallene, og man kan nu frit vælge sin tid/blænder kombination. Vil man alligevel have hjælp af belysningsmåleren, trykker man på en knap på oversiden af kamerahuset, og det farvede bånd bevæger sig hen på det blændertal man skal indstille på, når man vil fotografere med den film, der i øjeblikket er i kameraet, og med den hastighed man frit har indstillet på. Er der igen for lidt lys, får man rødt signal – og kan altså ændre på kombinationen. Ved elektronlysfoto-

grafering frakobler man naturligvis også automatikken.

Udsendet er net og sobert. Polomatic 3 S har hurtigoptræk, et lille håndsving på tilbagespolingsknappen, søgersko til lynlys eller rammesøger, men ingen øjer til fastgørelse af en nakkerem – taskefabrikanten skal jo også leve ...

Vi har leget lidt med en Adox-farvefilm i apparatet og har ladet automatikken bestemme farten. – Resultaterne er upåklagelige.

Mogens von Haven